

صرف الكل در بیمارستان بستری در بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص)

دکتر حمیدرضا عطار^{*}، عزیزه افخم ابواهیمی^{**}، دکتر مهدی نصر اصفهانی^{***}

چکیده

هدف: در این بررسی کوشش شد فراوانی صرف الكل در بیماران بستری در بک بیمارستان عمومی در ایران تعیین شود.
روش: این پژوهش از نوع توصیفی- مقاطعی بود و در آن ۵۷۱ بیمار بستری در بازده بخش بیمارستان عمومی حضرت رسول اکرم (ص) مورد بررسی قرار گرفتند. بخش‌های کودکان، اورژانس، ICU و CCU از بررسی کنار گذاشته شدند. ابزار پژوهش بک پرسش‌نامه‌ی جمعیت‌شناسنخی بود. روش نمونه‌گیری غیرنیازی و در دسترس بود.

Andeesheh
Va
Raftar
اندیشه و رفتار
۱۴۲

یافته‌ها: توزیع فراوانی صرف فعلی الكل ۹/۶٪ بود (۸/۹٪ مرد و ۰/۷٪ زن) و در کل ۲۵/۴٪ افراد (۲۲/۸٪ مردان و ۲/۶٪ زنان) در طول عمر خویش سابقه‌ی صرف الكل داشتند. بیشترین فراوانی صرف فعلی الكل در بخش ارتودنسی (۲۵/۳٪)، گروه سنی ۱۵-۲۹ سال (۴۷/۳٪) و افراد با تحصیلات زیر دبیلم (۵۶/۴٪) دیده شد. فراوانی صرف فعلی الكل در افراد متاهل ۵۶/۰٪ و در افراد مجرد، طلاق گرفته و همسر مرده ۴۵/۰٪ بود و الگوی صرف هفتگی شایع‌ترین الگوی صرف فعلی الكل بود (۳۴/۰٪).

نتیجه: نتایج این بررسی نشان می‌دهد که صرف الكل در بین بیماران بستری در بیمارستان عمومی شیوع قابل توجهی دارد و توجه به مداخله‌ی آن در نظاهرات و درمان بیماری‌های مختلف اهمیت دارد.

کلیدواژه: صرف الكل، بیمارستان عمومی، غربالگری صرف الكل، الکلیسم

مقدمه
بیان دیگر به سختی می‌توان بافتی از بدن را نام
برد که از آن متأثر نشود. به همین دلیل شناخت
الكل بر همه‌ی اندام‌های بدن تأثیر می‌گذارد و به

E-mail: hamidrezaattar@yahoo.com
* روانپرداز، اسلام، بیمارستان امام خمینی، بخش روانپردازی (نویسنده مسئول).
** کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، مریضی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران و مرکز تحقیقات بهداشت روان. خیابان ستارخان، خیابان نیایش، مجتمع آموزشی پژوهشی درمانی حضرت رسول اکرم (ص)، بخش روانپردازی.
*** روانپرداز، استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران و مرکز تحقیقات بهداشت روان. خیابان ستارخان، خیابان نیایش، مجتمع آموزشی پژوهشی درمانی حضرت رسول اکرم (ص)، بخش روانپردازی.

سوء مصرف الكل را برای همه‌ی بیمارانی که به مراکز پزشکی سرپاری مراجعه می‌کنند مورد تأکید قرار دادند. در ایالات متحده ۹۰٪ مردم در زمانی از زندگی خویش الكل می‌نوشند و بیشتر آنها مصرف آن را در آغاز یا سال‌های میانی نوجوانی شروع می‌کنند (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). در زمینه‌ی مصرف مواد در ایران اطلاعات اندکی در دست است و در زمینه‌ی الكل به دلیل منع قانونی و دینی آن، این محدودیت بسیار بیشتر است، به طوری که متأسفانه آماری از مصرف الكل در جمعیت عمومی ایران وجود ندارد. از سوی دیگر آمارهای غیر رسمی نشانگر مصرف در حال افزایش الكل در میان نوجوانان و جوانان می‌باشد (محمدیان، ۱۳۸۱).

در بررسی بیماران دچار نارسایی مزمن کلیه بستری در بیمارستان‌های عمومی شیراز، سابقه‌ی مصرف الكل حدود ۳۱٪ گزارش شده که پس از تبناکو (۲۵٪) و تربیاک (۱۴٪) رتبه سوم را داشته است (احمدی و بن رضوی، ۲۰۰۲). در پژوهش احمدخانیها (۱۳۸۰) در مورد بیماران مبتلا به اختلال دو قطبی، شیوع سوء مصرف و وابستگی به الكل ۱۸٪ گزارش شده است. لواسانی (۱۳۸۱) نیز در بررسی بیماران بستری در بخش‌های روانپزشکی نشان داد که ۲۵٪ از بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا و ۲۹٪ از بیماران مبتلا به اختلال‌های خلقی، الكل مصرف می‌کنند.

در دهه گذشته مصرف الكل در میان ۱۰ علت اول تأثیلنی در جهان، رتبه چهارم را داشته است (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). در ایران کمتر پژوهشی به بررسی فراوانی مصرف الكل در بیمارستان‌های عمومی

پاتوفیزیولوژی مشکلات ناشی از الكل به معنای شناخت آسیب‌شناسی بیشتر اعضای بدن است (لیبر، ۱۹۹۰). مصرف الكل با تأثیر گستره‌ای که بر دستگاه‌های عصبی مرکزی، گوارش، قلب و عروق و سایر دستگاه‌های بدن دارد، می‌تواند نظاهرات گوناگونی داشته باشد و طیف گسترده‌ای از بیماری‌های بدنی و اختلال‌های روانی را پدید آورد (سادوک^۱ و سادوک، ۲۰۰۰). همراهی مصرف الكل با بسیاری از بیماری‌های جسمی و اختلال‌های روانی هم امری ثابت شده است و این در حالی است که الكل می‌تواند بر بروز علایم و نشانه‌ها، روند درمان، سیر بیماری و پیش‌آگهی آن تأثیر بگذارد (گلدر^۲، لویز^۳ و آندریامسن^۴، ۲۰۰۰). بررسی‌ها نشان داده‌اند که شمار چشم‌گیری از بیماران دچار اختلال‌های وابسته به الكل به دلایلی غیر از آن اختلال‌ها به بیمارستان‌های عمومی مراجعه می‌کنند (آرتور، ۱۹۹۸). با آن که ناتوانی‌های وابسته به الكل بالاست و روش‌های مداخله‌ای سودمندی در دسترس می‌باشد، سوء مصرف آن در بیماران بستری در بیمارستان عمومی کمتر تشخیص داده می‌شود (سری^۵، راگورام^۶ و سری و استاوای^۷، ۱۹۹۷). این در حالی است که تشخیص اولیه و درمان به موقع این بیماران می‌تواند نقش مهمی در پیش‌گیری ثانویه از اختلال‌های مربوط به الكل داشته باشد (لیکوراس^۸، روتوس^۹ و روتوس، ۲۰۰۱)، چرا که بیمارستان عمومی می‌تواند مکان مناسبی برای آغاز مداخله‌های درمانی برای این افسردگی باشد (رومف^{۱۰}، هاپک^{۱۱} و جان^{۱۲}، ۱۹۹۹). بوستویک^{۱۳} و سیمن^{۱۴} (۲۰۰۴) نشان دادند که مصرف الكل در بیماران جسمی بستری نادیده گرفته می‌شود و غربالگری این افراد به ندرت انجام می‌گیرد. ماتیو^{۱۵}، لاندري^{۱۶} و دوکری^{۱۷} (۲۰۰۱) در درمانگاه پزشکی دانشگاه لوزان نشان دادند که از هر ۶ بیمار مراجعه کننده برای مشکلات طبی یک نفر از آنها مشروب خوار در خطر است، بدون این که شاخص‌های وابستگی به الكل را داشته باشد. آنها اهمیت غربالگری

1- Lieber	2- Sadock
3- Gelder	4- Lopez
5- Andreason	6- Arthur
7- Sri	8- Raguram
9- Srivastava	10- Lykouras
11- Rontos	12- Rumpf
13- Hapke	14- John
15- Bostwick	16- Seaman
17- Mathieu	18- Landry
19- Decrey	

به صورت حضوری تکمیل نمودند. پیش از پرکردن پرسش نامه برای جلب بیشتر همکاری بیماران، توضیع کافی پیرامون دلایل انجام طرح و داوطلبانه بودن شرکت در آن ارایه شد. تحلیل داده‌ها به کمک روش‌های آماری توصیفی انجام گردید.

یافته‌ها

در این بررسی ۵۷۱ بیمار بستری در بیمارستان عمومی حضرت رسول اکرم (ص) در ۱۱ بخش ارتپیدی، پوست، جراحی، چشم، خون، داخلی، روانپزشکی، زنان، گوش و حلق و بینی، داخلی، جراحی مغز و اعصاب و نفرولوژی مورد بررسی قرار گرفتند. فراوانی نمونه‌ها به تفکیک بخش و برخی ویژگی‌های جمعیت‌شناسنی آنها در جدول‌های ۱ و ۲ آمده است.

جدول ۱ - فراوانی آزمودنی‌های پژوهش بر حسب بخش، جنس و میانگین سنی

میانگین سنی	جنس	فراباندی	بخش	مرد	زن
۳۳/۲	۱۰	۷۳	۸۳		
۴۲/۰	۵	۶	۱۱		
۴۱/۳	۸	۳۲	۴۰		
۵۳/۹	۳۳	۳۷	۷۰		
۴۰/۴	۳	۱۱	۱۴		
۴۸/۷	۶۵	۹۰	۱۰۵		
۳۴/۷	۱۹	۲۶	۴۵		
۳۰/۳	۷۱	-	۷۱		
۳۵/۲	۴	۱۱	۱۵		
۳۸/۴	۱۶	۲۱	۳۷		
۴۹/۴	۱۵	۱۵	۳۰		

توزیع فراوانی مصرف کنونی الكل در آزمودنی‌های پژوهش ۵۵ نفر (۹/۶٪) بود که ۵۱ نفر آنها مرد (۸/۹٪) و ۴ نفر زن (۰/۷٪) بودند. در دو بخش پوست و خون

پرداخته و گاهی تنها در یک بیماری و یا یک بخش مورد بررسی قرار گرفته است و نمونه‌های مورد بررسی بسیار اندک بوده‌اند. از سوی دیگر بررسی‌های بالینی و ارزیابی‌های اولیه‌ای که در رابطه با مشاوره‌های روانپزشکی در سایر بخش‌های یک بیمارستان عمومی انجام شده بیانگر مصرف الكل در شماری از بیماران است که به نوبه‌ی خود باعث مشکلات زیادی در تشخیص، شیوه‌ی درمان و نگهداری درست از بیماران گشته است. برای نمونه بارها در مشاوره‌ها با بیمارانی رویرو شده‌ایم که به دنبال تشنج ناشی از ترک الكل با تشخیص نادرست صرع تحت درمان قرار گرفته و یا به دلیل مصرف الكل دچار اختلال در روابط با کارکنان بیمارستان شده و یا گرفتار مسمومیت با الكل گشته‌اند. از این رو بررسی فراوانی آن دریک بیمارستان عمومی بزرگ هدف این طرح پژوهشی بود. بی‌گمان دستیابی به آمار واقعی شیوه این اختلال می‌تواند پژوهشکان این مراکز را نسبت به مصرف الكل توسط بیماران و اثرات آن بر فرایند تشخیص و درمان آگاه‌تر نماید.

روش

این پژوهش از نوع بررسی‌های توصیفی - مقطعي بوده، که در آن ۵۷۱ بیمار بستری در بیمارستان عمومی حضرت رسول اکرم (ص) در طی مهرماه ۱۳۸۱ مورد بررسی قرار گرفتند. بخش‌های کودکان، اورژانس، ICU و CCU و بیمارانی که توانایی همکاری برای پرکردن پرسش نامه را نداشتند از بررسی کنار گذاشته شدند. پرسش نامه‌ی ویژگی‌های جمعیت‌شناسنی و الگوی مصرف الكل بیماران برپایه‌ی هدف‌های پژوهش تنظیم گردید. در این بررسی برپایه‌ی تعریف، مصرف کننده‌ی فعلی الكل فردی بود که الكل را طی سه ماه گذشته مصرف نموده بود و مصرف کننده‌ی پیشین فردی تلقی می‌شد که الكل را پیش از این زمان مصرف می‌نموده است (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). این پرسش نامه را یک دستیار سال سوم رشته‌ی روانپزشکی و دو روانشناس بخش روانپزشکی به عنوان همکاران طرح

همان‌گونه که جدول ۳ نشان می‌دهد این بررسی در بخش‌های پوست و خون موردمی از مصرف کنونی الكل در مردان و در بخش‌های ارتوپدی، پوست، جراحی، چشم، خون، گوش و حلق و بینی و جراحی مغز و اعصاب موردمی از مصرف کنونی الكل در زنان نشان نداد. در بخش ارتوپدی بیشتر از سایر بخش‌ها مصرف الكل در مردان گزارش گردید (۲۱ نفر) و در بخش‌های داخلی، روانپزشکی، زنان و نفرولوژی فراوانی مصرف زنان یکسان بود (۱ مورد در هر بخش و با توجه به تعداد متفاوت نمونه در هر بخش، درصد مصرف زنان به ترتیب ۰/۰۶٪، ۰/۰۲٪، ۰/۱۴٪ و ۰/۳۳٪) بود.

این بررسی نشان داد که بیشترین فراوانی مصرف کنونی الكل در گروه سنی ۱۵-۲۹ سال (۴۷/۳٪) و کمترین فراوانی در گروه سنی ۶۰-۷۴ سال می‌باشد (۰/۰۵٪) (جدول ۵). در این پژوهش فراوانی مصرف الكل در میان افراد متاهل، ۵۴/۵٪ و در افراد مجرد، طلاق گرفته و بیو (۴۰/۵٪) بود.

بیشترین فراوانی مصرف الكل در افراد با تحصیلات زیر دیپلم (۰/۵۶٪) و کمترین فراوانی در افراد بی‌ساد (۰/۱۹٪) بوده است.

موردمی از مصرف کنونی الكل گزارش نشد. بخش ارتوپدی با ۲۵/۳٪ و بخش روانپزشکی با ۱۳/۳٪ بیشترین توزیع فراوانی مصرف کنونی الكل را داشتند (جدول ۳). فراوانی مصرف پیشین در کل نمونه‌ها ۹۱ نفر (۱۰/۹٪) بود که ۸۰ نفر مرد (۱۴/۰٪) و ۱۱ نفر زن (۱/۹٪) بودند. به طور کلی ۱۴۵ نفر (۲۵/۴٪) تا هنگام اجرای پژوهش الكل مصرف کرده بودند، که در این میان ۱۳۰ نفر مرد (۲۲/۸٪) و ۱۵ نفر زن (۲/۶٪) بودند.

جدول ۲- توزیع فراوانی آزمودنی‌های پژوهش وضعیت تأهل و میزان تحصیل

متغیر	فراءانی	درصد
وضعیت تأهل	متأهل	۳۶۹
	مجرد	۱۴۷
	طلاق گرفته و بیو	۵۵
میزان تحصیل	دانشگاهی	۵۷
	دیپلم	۱۰۳
	ذیر دیپلم	۲۸۰
	بیساد	۱۳۱

جدول ۳- توزیع فراوانی مصرف کنونی الكل در آزمودنی‌های پژوهش بر حسب بخش، جنسیت و کل نمونه

بخش	فراءانی	مصرف مردان	مصرف زنان	درصد مصرف	درصد مصرف	فراءانی	فراءانی (%)	فراءانی (%)	در هر بخش	در کل نمونه
ارتوپدی	۲۱	۲۱	(۰/۰)	(۰)	(۲۰/۳٪)	۲۰/۳	۳/۷	۰/۰	۰/۰	۰/۰
پوست	۰	۰	(۰/۰)	(۰)	(۰/۰)	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰
جراحی	۴	۴	(۰/۰)	(۰)	(۱۰/۰)	۱۰/۰	۰/۷	۰/۰	۰/۰	۰/۰
چشم	۳	۳	(۰/۰)	(۰)	(۴/۳)	۴/۳	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰
خون	۰	۰	(۰/۰)	(۰)	(۰/۰)	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰
داخلی	۱۳	۱۲	(۷/۷)	(۱)	(۰/۶)	۸/۶	۲/۳	۰/۰	۰/۰	۰/۰
روانپزشکی	۶	۵	(۱۱/۱)	(۱)	(۲/۲)	۱۲/۳	۱/۱	۰/۰	۰/۰	۰/۰
زنان	۱	۰	(۰/۰)	(۰)	(۱/۴)	۱/۴	۰/۲	۰/۰	۰/۰	۰/۰
گوش و حلق و بینی	۱	۱	(۰/۰)	(۰)	(۰/۰)	۰/۰	۰/۲	۰/۰	۰/۰	۰/۰
جراحی مغز و اعصاب	۴	۴	(۱۰/۸)	(۰)	(۰/۰)	۱۰/۸	۰/۷	۰/۰	۰/۰	۰/۰
نفرولوژی	۲	۱	(۳/۳)	(۱)	(۰/۰)	۰/۰	۰/۴	۰/۰	۰/۰	۰/۰

رقم نیز از عدد ۹۰٪ که در بیشتر بررسی‌ها گزارش شده کمتر است.

اما در میان بخش‌ها، بخش ارتودسی با ۲۵٪ بیشترین درصد فراوانی مصرف کنونی الكل را نشان داد. شاید علت آن بالابودن نسبی شمار آزمودنی‌ها در این بخش و ارتباط میان مصرف الكل و بروز سوانح باشد که موجب بستره شدن شمار زیادی از افراد در بخش ارتودسی می‌شود. این نکته با یافته‌های سایر بررسی‌ها هم خوانی دارد. برایهای یافته‌های پیرمحمد، براؤن^۲ و اوئز^۳ (۲۰۱۰) نیز علت بیشتر بسترهای ارتودسی مصرف کنندگان الكل، آسیب جسمی بوده است. پس از بخش ارتودسی، بخش روانپزشکی بیشترین آمار مصرف کنونی الكل را دارا بوده است (۱۳٪). این یافته غیرمنتظره نیست چون مصرف الكل یکی از شایع ترین مشکلات همبود با سایر اختلال‌های روانپزشکی مانند اسکیزوفرنیا، اختلال‌های خلقوی و اضطرابی، سوء مصرف سایر مواد و اختلال شخصیت ضداجتماعی می‌باشد (کرانزلر^۴ و روزنتال^۵؛ ۲۰۰۳؛ ملارتن^۶، رایتسالا^۷ و لسکلا^۸؛ ۲۰۰۲؛ لیپاس^۹، پاپاریگوپولوس^{۱۰} و تزاولاس^{۱۱}، ۲۰۰۲) و براساس یافته‌های مارگولس^{۱۲}، مالکی^{۱۳} و نگرت^{۱۴} (۲۰۰۴) در بیماران سایکوتیک بسترهای الكل شایع ترین ماده‌ی مصرفی بعد از نیکوتین می‌باشد.

در پژوهش لواسانی (۱۳۸۱) در ایران، مصرف الكل در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا و اختلال‌های خلقوی، به ترتیب ۲۵٪ و ۲۹٪ گزارش شده است که از یافته‌ی پژوهش حاضر (۱۳٪) بیشتر است. گفتنی است که بیشتر بیماران بسترهای الكل را افراد غیرسایکوتیک تشکیل رسول اکرم (ص) را افراد غیرسایکوتیک تشکیل می‌دهند که شاید بتواند تفاوت یافته‌ها در ایران را

هم چنین الگوی مصرف هفتگی، شایع ترین الگوی مصرف کنونی الكل بود (۳۴/۵٪) و مصرف روزانه کمترین فراوانی را داشت (۱۴/۵٪) (جدول ۴).

جدول ۴- توزیع فراوانی مصرف الكل بر حسب گروه سنی، وضعیت تأهل، میزان تحصیل و الگوی مصرف

منیز	فراوانی	درصد	گروه سنی
وضعیت تأهل	۴۷/۳	۲۶	۱۰-۲۹
متاهل	۳۸/۲	۲۱	۳۰-۴۴
میزان تحصیل	۹/۱	۵	۴۵-۵۹
زیردیلم	۰/۰	۳	۶۰-۷۴
الگوی مصرف	۴۵/۵	۲۵	مجرد، طلاق گرفته و بیوه
هشتگی	۵۶/۴	۳۱	دیلم
ماهانه	۳۲/۷	۱۸	دانشگاهی
نامشخص	۹/۱	۵	روزانه
	۱۶/۵	۸	
	۳۴/۵	۱۹	
	۲۹/۱	۱۶	
	۲۱/۸	۱۲	

Andeesheh
Va
Raflar
اندیشه و رفکار

۱۲۶

بحث

این پژوهش با هدف تعیین فراوانی مصرف الكل در بیماران بسترهای در بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص) انجام شد. این بررسی توزیع فراوانی مصرف کنونی الكل را ۹/۶٪ نشان داد که به مراتب پایین‌تر از آمار ارایه شده در سایر بررسی‌ها است که ارقامی نزدیک به ۶۰-۷۰٪ را گزارش کرده‌اند (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). در زمینه‌ی دلایل این تفاوت می‌توان به موارد زیر اشاره نمود. در ایران به دلیل منع شرعی و قانونی مصرف الكل، مصرف این ماده نسبت به بیاری از کشورهای دیگر کمتر است. در ضمن بیاری از مصرف کنندگان مواد به دلایل گوناگون تمایل به ابراز این امر ندارند. درصد فراوانی افرادی که در طول عمر خویش سابقه‌ی مصرف الكل داشتند ۲۵/۴٪ بود. این

بررسی‌ها فراوانی بیشتر مصرف الكل را در افراد دارای مدارک دانشگاهی گزارش کرده‌اند. در این بررسی تنها ۱/۹٪ تحصیلات دانشگاهی داشته‌اند. از سوی دیگر شمار افراد دارای تحصیلات دانشگاهی در ایران از بسیاری از کشورها کمتر است. لیکوراس و همکاران (۲۰۰۱) اختلال‌های مرتبط با الكل را در مردان کمتر از ۵۰ سال که تحصیلات پایه‌ی ابتدایی داشتند بیشتر گزارش نموده‌اند (۴۲٪) و احمدی و بن‌رضوی (۲۰۰۲) رابطه‌ای میان میزان تحصیلات و شیوع مصرف الكل گزارش نکرده‌اند.

در زمینه‌ی فراوانی دفعات مصرف الكل، این بررسی نشان داد که بیشترین الگوی مصرف به صورت مصرف هفتگی می‌باشد (۳۴/۵٪) و کمترین آن مصرف روزانه (۱۴/۵٪) است. از آنجا که بررسی‌های انجام شده در سایر کشورها بیانگر شیوع بالاتر مصرف الكل به صورت روزانه می‌باشند (گلدر و همکاران، ۲۰۰۰)، این الگوی مصرف می‌تواند بازتابی از روش و امکان دسترسی به الكل در کشور ما برای مصرف کنندگان آن باشد. هم‌چنین با این بودن فراوانی الگوی مصرف نامشخص (۲۱/۸٪) نیز می‌تواند دلیل دیگری برای گفته باشد.

گفتنی است که بی‌میلی گروهی از بیماران در بیان مصرف الكل، حذف بخش اورژانس به دلیل کوتاه بودن مدت بستری بیماران در آن، عدم آشنایی مناسب کارکنان بخش‌ها با موضوع پژوهش و کنارگذاشتن بیمارانی که توان همکاری نداشتند از محدودیت‌های پژوهش حاضر به شمار می‌رود.

در پایان پیشنهاد می‌شود با توجه به شیوع بالای مصرف الكل در بیماران مراجعه کننده به مراکز فوریتی در آمارهای گزارش شده از پژوهش‌های سایر کشورها، پژوهشی برای تعیین فراوانی مصرف الكل در بخش اورژانس بیمارستان‌های عمومی انجام گیرد و با عنایت

توجهی نماید. در دو بخش پوست و خون موردی از مصرف فعلی الكل دیده نشد که شاید یکی از دلایل آن کم بودن شمار نمونه‌های مورد بررسی در این بخش‌ها باشد.

بررسی‌های انجام شده نسبت مصرف الكل را در مردان ۱/۳ برابر زنان گزارش نموده‌اند (سادوک و سادوک، ۲۰۰۰). وارواسووزکی^۱ و مک‌کی^۲ (۲۰۰۰) در مجارستان شیوع مصرف الكل را در مردان و زنان بستری به ترتیب ۱۹٪ و ۲٪ ذکر کرده‌اند. احمدی و بن‌رضوی (۲۰۰۲) و احمدخانیها (۱۳۸۰) نیز مصرف الكل و اختلال‌های مرتبط با آن را در مردان بستری در بیمارستان‌ها بیشتر از زنان گزارش نموده‌اند. در پژوهش حاضر نزدیک به ۹٪ مردان و ۱٪ زنان بستری مصرف کنونی الكل را گزارش نمودند و ۱۴٪ مردان و ۲٪ زنان سابقه‌ی مصرف پیشین و ۲۳٪ مردان و ۳٪ زنان سابقه‌ی مصرف الكل را در طول زندگی خویش گزارش کردند. کمتر بودن فراوانی مصرف الكل در زنان می‌تواند علت‌های گوناگونی داشته باشد از جمله این که به طور کلی زنان گرایش کمتری به مصرف الكل نشان می‌دهند (آلن^۳، نلسون^۴ و روح‌بخش^۵، ۱۹۹۸). در ضمن زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی و دینی نیز در مورد مصرف الكل در زنان محدودیت‌های بیشتری را ایجاد نموده است.

در این بررسی بیشترین فراوانی مصرف کنونی الكل در گروه سنی ۱۵-۲۹ سال دیده شده که با بیشتر بررسی‌ها هم‌چون پیرمحمد و همکاران (۲۰۰۰) و احمدخانیها (۱۳۸۰) هماهنگ است. آمارهای غیررسمی نیز گویای افزایش مصرف الكل در میان نوجوانان و جوانان در ایران است (محمدیان، ۱۳۸۱).

از نظر وضعیت تأهل، در این بررسی ۵/۵۴٪ مصرف کنندگان فعلی الكل را متاهل‌ها و ۵/۴۵٪ مجردها، طلاق گرفته یا بیوه‌ها تشکیل داده‌اند.

این بررسی نشان می‌دهد که از نظر سطح تحصیلات، بیشترین فراوانی مصرف الكل در افراد با تحصیلات زیر دیپلم دیده می‌شود (۶/۷٪) در حالی که

- nistered Alcoholism Screening Test. *Journal of Clinical Psychology*, 54, 439-445.
- Arthur,D.(1998). Alcohol-related problems. *Nurse Education Today*, 18 , 477-487.
- Bostwick,J.M.,& Seaman,J.S.(2004). Hospitalized patients and alcohol: who is being missed? *General Hospital Psychiatry*, 26, 59-62.
- Gelder,M.G.,Lopez,J.J.,& Andreasen,N.C. (2000). *New Oxford textbook of psychiatry*. London: Oxford University Press.
- Kranzler,H.R.,& Rosenthal,R.N.(2003). Dual diagnosis:alcoholism and comorbid psychiatric disorders. *American Journal of Addiction*, 1, 26-40.
- Liappas,J.,Paparrigopoulos,I .,& Tzavellas,E. (2002). Impact of alcohol detoxification on anxiety and depressive symptoms. *Drug and Alcohol Dependence*,68, 215-220.
- Lieber,C.(1990). Alcoholism: a disease of internal medicine. *Journal of Studies on Alcohol*, 51, 101-103.
- Lykouras,L.,Rontos,I., & Rontos,K. (2001). Detecting alcohol-related problems among general hospital patients with heart disease. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 70, 25-31.
- Margolese,H.C.,Malchy,L.,& Negrete,J.C. (2004). Drug and alcohol use among patients with schizophrenia and related psychosis: levels and consequences. *Schizophrenia Research*, 67, 157-166.
- Mathieu,C.,Landry,U.,& Decrey,H.(2001). High risk alcohol consumption in a sample of patients of the Lausanne University Medical Polyclinic. *Social Preventive Medicine*,46, 207-212.

به شیوع مصرف سایر مواد از جمله تریاک و مواد برگرفته شده از آن در بیماران بستری در بیمارستان عمومی، که در هنگام پرسش درباره مصرف الکل به مصرف این مواد هم اشاره می کردند، پژوهشی نیز درباره شیوع مصرف سایر مواد در این بیماران انجام گردد. می توان در بررسی های بعدی تعیین فراوانی انواع الکلیسم (شامل سوء مصرف و وابستگی به الکل) را هم در میان بیماران بستری در نظر داشت.

سپاسگزاری

با سپاس و قدردانی از سرکار خانم ربایث اثنی عشری و جناب آقای پژمان عاطفی منتشر روانشناسان محترم بخش روانپزشکی که در پرکردن پرسشنامه ها همکاری چشمگیری داشتند.

Andeesheh
Va
Raftar
اندیشه و رفتار

۱۲۸

منابع

احمدخانیها، حبیدرضا (۱۳۸۰). بررسی فراوانی اختلال های وابستگی به الکل، جسمانی شدن و اختلال تبدیلی در بیماران مبتلا به اختلال دو قطبی نوع یک بستری و مراجعته کننده به درمانگاه بیمارستان شجید نواب صفوی در سه ماه اول سال ۱۳۸۰. پایان نامه برای دریافت درجه تحصصی رشته روانپزشکی. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران.

فتحعلی لواستانی، فهیمه (۱۳۸۱). بررسی اختلال مصرف مواد در بیماران بستری مبتلا به اسکیزوفرنیا و اختلال خلقی. پایان نامه برای دریافت درجه هیجانی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی. انتستیتو روانپزشکی تهران.

محمدیان، مهرداد (۱۳۸۱). **الکل و الکلیسم**. همايش سراميری اعتیاد، چالشها و درمانها - زنجان. (۸ تا ۱۰ آبان).

Ahmadi,J.,& Benrazavi,L.(2002). Substance use among Iranian nephrologic patients. *American Journal of Nephrology*, 22, 11-15.

Allen,L.,Nelson,C.J.,& Rouhbakhsh,P.(1998). Gender differences in factor structure of the self-admi-

- Melartin,T.K., Rytsala,H.J.,& Leskela, U.S. (2002). Current comorbidity of psychiatric disorders among DSM-IV major depressive disorder patients in psychiatric care in the Vantaa depression study, *Journal of Clinical Psychology*, 63,126-134.
- Pirmohamed,M.,Brown,C.,& Owens,L. (2000). The burden of alcohol misuse on an inner-city general hospital. *Quarterly Journal of Medicine*,93, 291-295.
- Rumpf,H.J.,Hapke,U.,& John,U.(1999). Motivation to change drinking behavior. *General Hospital Psychiatry*, 21, 348-353.
- Sadock,B.J.,& Sadock,V.A.(2000). *Comprehensive textbook of psychiatry*. Philadelphia: Lippincott Williams and Wilkins.
- Sri,E.V.,Raguram,R.,& Srivastava,M.(1997).Alcohol problems in a general hospital- a prevalence study. *Journal of Indian Medical Association*,9,505-506.
- Varvasovszky,Z.& McKee,M. (2000). Problem drinking among hospitalized patients in Hungary. *Alcohol and Alcoholism*, 35, 274-279.